

Recent, domnul judecator Danilet, membru al Consiliului Superior al Magistraturii, a facut declaratii legate de mecanismul de repartizare al dosarelor si a invederat ca acesta este corupt de catre grefieri/personalul administrativ al instantelor cu complicitatea, adesea, a avocatilor.

Asociatia pentru Monitorizarea Justitiei, in mai multe randuri, a atras atentia asupra lipsei de repartizare aleatorie a litigiilor, aspect care este evidentiat si in Rapoartele pe Justitie intocmite pe anii anteriori in care au fost analizate si mecanismele prin care se fraudeaza sistemul informatic de repartizare.

Dincolo de cauzele invederate de catre domnul Danilet, pe care nu dorim sa le contestam in nici un fel, credem ca este important ca orice analiza a sistemului de Justitie din Romania, indiferent cu privire la ce aspect, sa nu deplaseze atentia opiniei publice asupra adevaratelor probleme ale acestuia.

Este un lucru cu atat mai important cu cat persoana care face analiza ocupa o functie deosebit de importanta in sistem, in speta membru al Consiliului Superior al Magistraturii, organism ale carui functii principale sunt de supraveghere, de reglementare si sanctionare a sistemului juridic.

In aceasta calitate, orice declaratie sau luare de pozitie pe care domnul Danilet o are, atat timp cat este membru CSM, este a intregului Consiliu si poate fi considerata ca fiind expresia acestuia.

In acest context, ceea ce denota pozitia exprimata prin domnul Danilet este, fie o lipsa de reala intelegere a problemelor sistemului juridic, fie o incercare de ocolire a cauzelor pentru care sistemul Juridic din Romania se afla in impasul institutional si functional din prezent.

Chiar daca fenomenul de corupere a sistemului de repartizare aleatorie este incontestabil iar, prin declaratia domnului Danilet, necontestat inclusiv de catre CSM, credem ca adevarata problema este cea a lipsei de impartialitate a magistratilor si a penetrarii sistemului juridic, in mod coordonat, de persoane care sunt sensibile fenomenului coruptiei.

Manipularea sistemului de repartizare nu ar avea nici un efect daca nu ar exista magistrati corupti. In conditiile inexistentei unei garantii a probitatii profesionale si morale a magistratilor, indiferent care este rezultatul repartizarii unui dosar, justitiabilul nu poate avea certitudinea si confortul unei solutii corecte.

Insa, asa cum aratam anterior, insasi sistemul de repartizare informatic a fost creat si implementat ca o consecinta a cresterii fenomenului de coruptie in Justitie. El insa nu este decat un paliativ

care si-a dovedit ineficienta.

Ceea ce trebuie urmarit atat de catre Consiliul Superior al Magistraturii sau Ministerul de Justitie, cat si de catre Comisia Europeana, este eradicarea fenomenului de coruptie la nivelul judecatorilor, acestia fiind decidentii, cei care hotarasc, indiferent de procedurile administrative urmate pentru repartizarea dosarelor sau de conduita avocailor si grefierilor.

Ceea ce domnul Danilet da cu titlu de exemplu - depunerea repetitiva a aceleiasi cereri - ca si reglementarile pe care CSM le-a introdus (art.96 ind.2 din Regulament) sunt simptomatice pentru strategia pe care Consiliul a adoptat-o in ultimul timp: apararea, in mod indirect, a unui sistem de justitie corupt prin evitarea luarii oricaror masuri eficiente de eradicare a problemelor reale ale acestuia: lipsa unor garantii efective a unui proces echitabil data, in principal, de lipsa de raspundere a magistratilor si de lipsa unui mecanism de control juridic al acestora.

Pozitia domnului Danilet tradeaza, in realitate, lipsa sa de incredere in corectitudinea corpului de magistrati, orice noua procedura administrativa si orice nou regulament incercand doar sa evite rezolvarea adevaratei si perenei probleme: coruptia din justitie.

Iar Justitie corupta fara magistrati corupti, nu exista, aceasta au demonstrat-o cu varf de masura evenimentele din ultimul timp, cu un numar record de arestari in randul judecatorilor ceea ce a dus la devoalarea unor multiple si endemice retele de trafic de influenta ai caror protagonisti sunt chiar magistratii.

Asociatia pentru Monitorizarea Justitiei a attentionat in mai multe randuri Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la cauzele lipsei de incredere in sistemul judiciar, atat la nivel intern, cat si international, aratand totodata si care sunt mecanismele de rezolvare a acestora.

Consiliul Superior al Magistraturii, insa, a ales sa ignore toate semnalele repetate venite din partea societatii civile, dând prevalenta luptelor interne axate pe acapararea puterii in interiorul sistemului si pe relatiile conflictuale cu mass-media.

Astfel, un organism care ar fi trebuit sa fie discret si eficient, s-a transformat intr-unul sindical, devenind, din pacate, portavocea tocmai a acelor magistrati din sistemul judiciar acuzati de coruptie sau neprofesionalism.

In loc sa incerce in mod constant sa raspunda semnalelor venite din partea societatii civile prin luarea de masuri rapide si drastice de detoxifiere a sistemului judiciar, CSM a ales sa ia apararea acestuia si sa isi directioneze toate eforturile in blocarea oricaror incercari din

partea societatii civile sau legislativului de a devoala problemele evidentiate.

Reglementarile la care face referire domnul Danilet, departe de a constitui un semn ca CSM lupta impotriva coruptiei din Justitie au, in realitatea, efectul contrar.

Daca manipularea sistemului scris se face de la momentul primei repartizari a unei cauze, atunci este evident ca prevederea regulamentara prin care orice noua cerere va fi trimisa completului investit initial nu face decat sa dea mai multe prerogative tocmai acelui magistrat care a fost in mod incorect desemnat si care se prezuma ca este si partinitor, deci corupt.

In mod corect, domnul Danilet si Consiliul Superior al Magistraturii ar fi trebuit nu sa caute mecanisme de blocare a justitibililor, ci sa se intrebe care sunt acei magistrati catre care se directioneaza dosarele si sa ii sanctioneze, eliminandu-i din sistem.

Indiferent pe cine alege justitibilul sau avocatul sau, chiar grefierul ca judecator, in ipoteza in care toti magistratii sunt corecti, solutia data va fi una corecta.

Prin insasi declaratia facuta si prin normele regulamentare pe care le-a promovat, domnul Danilet accepta coruptia din sistem si incearca sa indeparteze discutia de la adevaratul subiect: care ar fi interesul desemnarii unui anumit magistrat, in lipsa fenomenului coruptiei? De ce, intr-o justitie corecta si impartiala, asa cum sustine CSM ca este, ar avea vreo importanta cine judeca o cauza sau alta? De ce sa nu poata justitibilul sa aleaga magistratul care judeca o cauza, daca solutia data este intotdeauna legala?

Aceasta mai ales in contextul in care conducerile instantelor de judecata din Romania au sustinut intotdeauna ca nu conteaza cine a pronuntat o hotarare, numele judecatorului fiind lipsit de importanta in raport cu actul de justitie infaptuit. Acesta este si motivul pentru care, si in prezent, foarte multe instante din Romania refuza sa afiseze numele magistratului in sala de judecata (asa cum prevede Regulamentul) sau sa posteze CV-urile judecatorilor pe portalul instantelor.

Deci, in conditiile in care magistratul este anonim, de ce ar fi important modul de desemnare a acestuia?

Iar, daca identitatea magistratului conteaza, de ce se discuta despre coruptie doar la nivelul arhivarilor si a avocatilor si nu se rezolva adevarata problema a sistemului judiciar?